

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200129
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6619200129.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštaličovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného JUDr. Barborou Tomanovou, advokátkou, so sídlom Flámska 9783/1, 036 01 Martin, IČO: 50 410 199, proti žalovanému L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX Z., o zaplatenie 1.497,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4Csp/2/2019-57 zo dňa 2. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 4Csp/2/2019-57 zo dňa 2. mája 2019 z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 4Csp/2/2019-57 zo dňa 2. mája 2019 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 07.01.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.497,19 Eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 5D/741/2015, D/not 209/2015 zo dňa 28.12.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.01.2016 sa po poručiteľovi N. N., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. 10X/XX, Z., zomrelá dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „poručiteľ žalovaného“) stal dedičom žalovaným.

3. Súd prvej inštancie preskúmaním veci zistil, že poručiteľ žalovaného dňa 23.06.2014 vyplnil žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, ktorou požiadal o vydanie kreditnej karty a poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 2.400,-- Eur so štandardnou mesačnou splátkou 80,-- Eur a štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Dňa 11.07.2014 bola predmetná žiadosť žalobcom schválená, čím došlo medzi poručiteľom žalovaného a žalobcom k uzavretiu zmluvy č. XXXXXXXXX, na základe ktorej bol predchodcovi žalovaného poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 2.400,-- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 80,-- Eur. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba úveru vo výške 22,80 % ročne. Zmluva okrem výšky úverového rámca a výšky mesačnej splátky a úrokovej sadzby úveru obsahuje identifikačné údaje dodávateľa (veriteľa) a spotrebiteľa (dlžníka). Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), splatnosť jednotlivých splátok úveru, priemerná hodnota RPMN ani celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom nie sú v zmluve uvedené. Na základe uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za to, že zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok uplatnený v tomto konaní, je typová spotrebiteľská zmluva. Súd prvej inštancie preto skúmal, či predmetná zmluva obsahuje jednotlivé náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

4. Pokiaľ ide o chýbajúce údaje, ako termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a počet splátok, súd prvej inštancie konštatoval, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále spláca poskytnutý úver, pričom časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu, keďže úver je odplätný právny úkon. Preto počet splátok úveru a jeho konečnú splatnosť dopredu nemožno určiť. Na základe uvedeného dospel k záveru, že absencia týchto údajov nie je porušením ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Konštatoval, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórnou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; v zmluve sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V predmetnej zmluve takýto údaj je obsiahnutý v čl. III drobným písmom pod časťou „Podmienky úveru“, avšak pri výpočte RPMN veriteľ vychádzal zo sumy úveru 2.400,-- Eur, počtu splátok 12, výške prvej až predposlednej splátky 200,-- Eur, poslednej splátky 526,50 Eur, pri ktorom výpočte bola RPMN úveru 24,21 % a celkové náklady spotrebiteľa na úver 326,50 Eur a celková čiastka zaplatená spotrebiteľom 2.726,50 Eur. Avšak údaje uvedené pri výpočte neboli údajmi platnými v čase uzavretia zmluvy, t.j. výška splátok uvedená vo výpočte nekorešpondovala s výškou splátok dojednaných v zmluve. Z uvedeného súd prvej inštancie mal za zrejmé, že v zmluve o úvere sa nenachádza správny výpočet RPMN. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že v dôsledku porušenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca nemá voči žalovanému nárok na úrok z úveru, ani poplatky, nakoľko zmluvu o úvere je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročnú a bez poplatkov, t.j. žalobcovi vznikol nárok len na zaplatenie sumy reálne vyplatenej žalovanému, po odčítaní ním vykonaných úhrad.

6. Z predložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázané, že predchodca žalovaného vyčerpал úverový rámec vo výške 2.400,-- Eur. Do podania žaloby uhradil žalobcovi sumu 1.520,-- Eur, t.j. dlh pôvodného dlžníka voči žalobcovi činí sumu 880,-- Eur.

7. Z Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 5D/741/2015, D/not 209/2015 zo dňa 28.12.2015 súd prvej inštancie zistil, že čistá hodnota dedičstva po poručiteľovi činila -1.257,29 Eur, t.j. dedičstvo bolo predĺžené. V zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič poručiteľa (žalovaný) zodpovedá za dlhy svojho predchodcu len do výšky nadobudnutého dedičstva. Súd prvej inštancie z predloženého osvedčenia o dedičstve zistil, že dedičstvo po poručiteľovi (pôvodnom dlžníkovi) bolo predĺžené (hodnota dedičstva -1.257,29 Eur) a žalobca si svoju pohľadávku voči poručiteľovi neprihlásil do dedičského konania, t.j. nemožno ju zahrnúť do hodnoty pasív započítaných do dedičstva. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný (dedič poručiteľa) nie je povinný zaplatiť predmetný dlh za svojho predchodcu a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

8. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v spore plný úspech, preto mu vznikol aj nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže žalovanému v spore preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu náhradu trov konania nepriznal.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že predmetom Zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro č. 64049643 bol právnomu predchodcovi žalovaného poskytnutý revolvingový úver, ktorý právny predchodca žalovaného čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je poskytovaný k uspokojovaniu priebežných finančných potrieb a umožňuje čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, pri tomto type úveru sa dohoduje len výška úverového rámca, čo znamená maximálny objem úveru, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať. Právna predchodkyňa žalovaného sa zaviazala riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti do 15. dňa v kalendárnom mesiaci, ako

je uvedené v čl. V. zmluvy, pričom výška mesačnej splátky 80,-- Eur je uvedená v zmluve v čl. III. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť, pretože ide o automaticky obnovovaný úver. Právna predchodkyňa žalovaného sa zaviazala tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby. Vzhľadom na charakter úveru, nie je možné určiť výšku RPMN priamo v zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle právnej predchodkyne žalovaného a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Uvedené bolo potvrdené aj rozsudkami Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Banskej Bystrici. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/2015 z 09.11.2016. Keďže sa jedná o špecifický úver s obnoviteľným kontom a neurčitou dobou konečnej splatnosti nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

10. Žalobca sa ďalej v odvolaní nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že ak si svoju pohľadávku voči poručiteľovi neprihlásil do dedičského konania, nemožno ju zahrnúť do hodnoty pasív započítaných do dedičstva. Z dikcie § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri úprave zodpovednosti dedičov Občiansky zákonník vychádza zo zásady zodpovednosti v rozsahu ceny zdedeného majetku. Podľa osvedčenia o dedičstve, ktoré je súčasťou žalobného návrhu výška majetku všeobecnej ceny majetku poručiteľa je 10.714,28 Eur a do tejto sumy zodpovedá dedič za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou. Žalovaný nepreukázal a ani netvrdil, že by uspokojením pohľadávok ostatných veriteľov bola hodnota nadobudnutého dedičstva vyčerpaná, a teda, že by za ostatné dlhy ako dedič nezodpovedal. Žalovaný preto zodpovedá za zväzky poručiteľa, ktoré na neho prešli jeho smrťou. V tejto súvislosti poukázal na viacerú judikatúru súdov Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s jeho názorom a považoval by úver za bezúročný a bezpoplatkov, žiadal, aby mu bola priznaná aspoň suma 880,-- Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

11. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 07.01.2019 proti žalovanému domáhal zaplata sumy 1.497,19 Eur s príslušenstvom na základe Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro uzavretej medzi právnu predchodkyňou žalovaného XX.XX.XXXX,., nar.L.2, Sídlisko 10X/X, Z. a žalobcom dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „zmluva o úvere, resp. zmluva o revolvingovom úvere“). Z čl. III. Podmienky úveru zmluvy o úvere vyplýva, že žalobca právnej predchodkyne žalovaného poskytol predschválený úverový rámec 2.400,-- Eur so štandardnou mesačnou splátkou po 80,-- Eur a štandardnou úrokovou sadzbou vo výške 1,90 % p.m., resp. 22,80 % p.a. V článku V. Vyhlásenie klienta v bode 1. je uvedený indikatívny výpočet RPMN, pričom pri jej výpočte veriteľ (žalobca) vychádzal z výšky spotrebiteľského úveru 2.400,-- Eur, počtu splátok 12 s tým, že prvá až predposledná splátka je 200,-- Eur a posledná splátka je 526,5 Eur a RPMN je vo výške 24,21 %. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 326,50 Eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.726,50 Eur. V bode 2. článku V. bol dojednaný deň splatnosti mesačnej splátky 15. deň v kalendárnom mesiaci a v bode 3. tohto článku bola uvedená priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku vo výške 25,37 %. Z Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 5D 741/2015, D/not 209/2015 zo dňa 28.12.2015 vyplýva, že žalovaný je dedičom po poručiteľke N. N.. Všeobecná cena dedičstva po poručiteľke je vo výške 10.714,28 Eur, výška pasív je 11.971,57 Eur a čistá hodnota dedičstva je - 1.257,29 Eur.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Ustanovenie § 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v odseku 1 vymedzuje predmet právnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch, a to niektoré práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru. Predmetom zákona sú aj ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. V odseku 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa definuje, na účely tohto zákona, čo je spotrebiteľským úverom: dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nie je možné poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. V prejednávanej veci odvolací súd posúdil zmluvu o revolvingovom úvere uzavretú medzi žalobcom a právnou predchodkyňou žalovaného dňa 23.06.2014 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Na základe tejto zmluvy bol právnej predchodkyňi žalovaného poskytnutý spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania. Pri tejto forme úveru je stanovený tzv. úverový rámec, a teda suma, do výšky ktorej môže spotrebiteľ úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov však závisí od potrieb klienta (v tomto prípade právnej predchodkyne žalovaného). Skutočná suma, ako aj od nej sa odvíjajúci sa počet splátok, spôsob čerpania, ich pravidelnosť a výška sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Tieto údaje sú pritom podkladom pre výpočet RPMN. Z uvedeného vyplýva, že údaj o reálnej výške RPMN pre celú dobu čerpania úveru nemožno pre ešte len budúci úver v čase uzatvorenia zmluvy určiť. Veriteľ je schopný, vychádzajúc z nastavených parametrov, určiť len určitú modelovú situáciu v čase podpisu zmluvy. Pri tejto je možné vychádzať zo schváleného úverového rámca a výšky splátok, na základe čoho je možné stanoviť predpokladaný konečný počet splátok. Uvedenému teda korešponduje indikatívny výpočet uvedený veriteľom v zmluve, konkrétne v bode 1. článku V., ktorý príkladom, s použitím relevantných údajov, určil RPMN na začiatku úverového vzťahu na 24,21 %. Je preto možné ustáliť, že na začiatku zmluvného vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá (čo žalobca splnil indikatívnym výpočtom), pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúc z počtu splátok sú zistiteľné. To však už nie je možné následne, v priebehu povoleného prečerpania úveru, pretože úver sa čerpá a dopĺňa, a tým pádom sa menia aj

vstupné údaje pre výpočet RPMN. Z uvedeného dôvodu nie je možné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie ohľadom nesprávneho údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie neprávne posúdil zmluvu o revolvingovom úvere uzavretú medzi právnu predchodkyňou žalovaného a žalobcom za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

23. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

24. V ustanovení § 470 Občianskeho zákonníka zákon zakotvuje dôležitú zásadu na ochranu dedičov. Do dedičstva totiž nepatria iba aktíva (existujúci majetok a pohľadávky) poručiťľa, ale aj jeho dlhy. Dedenie by malo byť na prospech dediča, nie na jeho ťarchu. Preto zákon zakotvil zásadu, že dedič zodpovedá iba za dlhy, ktorých výška nepresahuje výšku ceny nadobudnutého dedičstva. Dedič teda neručí za dlhy dedičstvom, teda tým, čo nadobudol (in natura), ale ručí celým svojím majetkom, avšak iba do tej hodnoty, akú cenu má dedičstvo, ktoré nadobudol. Zmyslom tejto úpravy je, aby sa dedič dedením nedostal do horšej majetkovej situácie, než akú mal pred dedením, a aby bol chránený pred negatívnym dopadom dedenia. Zodpovednosť má iba ten dedič, ktorý skutočne dedičstvo nadobudol. Kto dedil a v akej hodnote, je známe a aj potvrdené rozhodnutím súdu o dedičstve alebo osvedčením o dedičstve, ktoré vydá notár. Z týchto rozhodnutí je zrejmé, v akej (čistej) hodnote dedič dedičstvo nadobudol (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo 74/2010 zo dňa 29.09.2010).

25. Podľa § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník. Z princípu univerzálnej sukcesie vyplýva, že na dedičov prechádzajú všetky povinnosti a záväzky poručiťľa, ktoré nezanikli jeho smrťou a nie je pritom rozhodujúce, či záväzok bol v čase smrti poručiťľa splatný alebo nie. Rozhodujúce je len to, či dlh vznikol za života poručiťľa a či ide o záväzok majetkovej alebo osobnej povahy. Zaplatenie dlžnej istiny titulom zmluvy o revolvingovom úvere uplatnenej v tomto súdnom spore záväzkom majetkovej povahy je.

26. Skutočnosť, v akom rozsahu dedič zodpovedá za dlhy poručiťľa, a teda v akom rozsahu prechádzajú na neho povinnosti poručiťľa, je zrejmá z rozhodnutia súdu o dedičstve vydaného súdom alebo notárom bez ohľadu na to, či veriteľ do dedičstva pohľadávku prihlásil a či v rozhodnutí bol tento dlh v súpise pasív uvedený. Odvolací súd mal z Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 5D 741/2015, D/not 209/2015 zo dňa 28.12.2015 preukázané, že žalovaný je dedičom po poručiťľke N. N. a že všeobecná cena dedičstva po poručiťľke je vo výške 10.714,28 Eur a výška pasív je 11.971,57 Eur. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá za dlhy poručiťľa len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. V danom prípade žalovaný po svojej právnej predchodkyňi (poručiťľke) nadobudol majetok vo výške 10.714,28 Eur, do ktorej výšky zodpovedá za dlhy poručiťľky (právnej predchodkyne žalovaného). Odvolací súd však považoval napadnuté rozhodnutie v tejto časti za predčasné, pretože súd prvej inštancie sa nezaoberal otázkou, či žalovaný ako právny nástupca jeho právnej predchodkyne pohľadávky iných veriteľov uplatnených v dedičskom konaní aj uhradil alebo nie a či výška týchto pohľadávok presiahla výšku nadobudnutého dedičstva žalovaným. Odvolací súd sa nestotožnil ani s vysloveným názorom súdu prvej inštancie, že pokiaľ si žalobca svoju pohľadávku proti poručiťľke neprihlásil do dedičského konania, nie je možné, aby žalovaný ako právny nástupca po poručiťľke tento dlh zaplatil, pretože neprihlásenie pohľadávky veriteľom a jej neprerokovanie v dedičskom konaní nespôsobilo jej zánik. Povinnosť žalovaného ako dediča zaplatiť dlh po svojej právnej predchodkyňi, t.j. po poručiťľke je limitovaná len hodnotou nadobudnutého dedičstva.

27. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil výpočet RPMN a následne na základe tohto nesprávneho posúdenia dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere je bez poplatkov a bezúročná a tiež sa v predmetnom konaní nezaoberal otázkou, či žalovaný uhradil pohľadávky veriteľov, ktorí si uplatnili svoje pohľadávky v dedičskom konaní po poručiťľke v zmysle Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 5D 741/2015, D/not 209/2015 zo dňa 28.12.2015 a či tieto uhradené pohľadávky prevýšili hodnotu ním nadobudnutého dedičstva, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.

1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie za účelom zistenia, či žalovaný uhradil pohľadávky veriteľov uplatnené v dedičskom konaní po jeho právnej predchodkyňi (poručiteľke) a či uhradené pohľadávky žalovaným prevyšujú ním nadobudnutú hodnotu dedičstva alebo nie a opätovne rozhodne o nároku žalobcu uplatnenom v tomto konaní v súlade s vysloveným názorom odvolacieho súdu v tomto rozhodnutí.

29. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).